

Wojciech Guzewicz, Anna Goljasz

"Tygodnik Działdowski" w latach 2004-2013

Zeszyty Naukowe Ostrołęckiego Towarzystwa Naukowego 28, 61-75

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Ks. Wojciech Guzewicz*, Anna Goljasz**

„TYGODNIK DZIAŁDOWSKI” W LATACH 2004–2013

„TYGODNIK DZIAŁDOWSKI” IN 2004–2013

1. Uwagi wstępne

Prasa lokalna stanowi znaczący element życia społeczno-kulturalnego regionu. Z założenia winna dawać poczucie obywatelstwa oraz wzmacniać tożsamość kulturową. Jej istnienie jest niezbędnym składnikiem złożonego procesu komunikowania społecznego.

Na ziemi działdowskiej taką rolę spełniał „Tygodnik Działdowski”, utworzony w czerwcu 2004 roku. Lokalny zasięg oddziaływania tego periodyku został określony geograficznie poprzez granice powiatu działdowskiego, składającego się z sześciu gmin: miejskiej Działdowa, miejsko-wiejskiej Lidzbarka oraz czterech gmin wiejskich: Działdowa, Iłowa-Osady, Rybna i Płońnicy.

Celem niniejszej pracy jest opisanie genezy i rozwoju, bazy materialnej i druku, szaty graficznej i układu treści oraz przedstawienie autorów „Tygodnika Działdowskiego”. To próba monografii czasopisma we wskazanych zakresach. Ramy chronologiczne tematu wyznacza data ukazania się pierwszego numeru periodyku, tj. czerwiec 2004 roku oraz data zakończenia etapu badawczego przypadająca na koniec 2013 roku.

Metoda pracy polega na zebraniu i omówieniu wszystkich dostępnych informacji bezpośrednio dotyczących „Tygodnika Działdowskiego”, analizie poszczególnych numerów tygodnika, w celu syntetycznego przedstawienia kwestii i zagadnień składających się na problematykę studium.

2. Geneza i rozwój

Działdowo to miasto położone w południowo-zachodniej części województwa warmińsko-mazurskiego. Administracyjnie jest stolicą powiatu działdowskiego i miejskiej gminy Działdowo. W latach 1975–1998 cały powiat wchodził w skład

---

* prof. dr hab., Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.

** mgr, absolwentka Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

województwa ciechanowskiego. „Tygodnik Ciechanowski” powstał w związku z istnieniem tego województwa i ukazywał się tam nieprzerwanie od 1979 roku. Był najstarszą gazetą lokalną na Północnym Mazowszu. Cotygodniowy nakład, około 20 tys. egzemplarzy, gwarantował mu pozycję lidera wśród tytułów lokalnych w regionie. Zasięgiem obejmował 10 powiatów, które zamieszkiwało około 800 tys. mieszkańców¹. Dzięki przywiązaniu czytelników „przeżył” województwo i stał się bytem niezależnym od reform. Pierwszy samodzielny numer, w całości zredagowany i przygotowany w redakcji w Ciechanowie, ukazał się 8 maja 1982 roku. Udało się to dzięki pomocy warszawskiej „Trybuny Mazowieckiej” i staraniom Marii Rutkowskiej, ówczesnej sekretarz propagandy Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Brak funduszy, dziennikarzy, utrudniony dostęp do papieru i drukarni nie ułatwiał założenia i rozwoju gazety. Mimo to, udało się powołać nowy tytuł w Ciechanowie. „Tygodnik” zaczął ukazywać się jako piątkowy dodatek do „Trybuny Mazowieckiej”. Liczył wówczas 8 stron². Jako jedno z niewielu w grupie pism regionalnych pozostał w rękach polskiego wydawcy: Spółdzielni Prasy „CIECH-PRESS”. Zmiany polityczne, administracyjne, kulturowe i samorządowe przekształcały pismo. Zwiększająca się liczba czytelników i informacji pochodzących z danych powiatów spowodowała, że redakcja zaczęła myśleć o poszerzeniu oferty wydawniczej. Do tej pory dla poszczególnych miast regionu przeznaczona była tylko jedna strona. Ten sposób powodował, że informacje były podawane wybiórczo i skrótowo, co nie satysfakcjonowało zarówno czytelników, jak i wydawców. Poszerzenie oferty wydawniczej zapoczątkowała decyzja o utworzeniu oddzielnego tytułu dla powiatu działdowskiego, czyli tzw. mutacji. Uznano, że ten region wymaga bardziej sprecyzowanych informacji o okolicy, które będą dostarczać lokalni dziennikarze. Mieli oni lepiej orientować się w problemach miejscowej społeczności³. Do założenia pisma doszło w czerwcu 2004 roku.

Ustalenia formalne dotyczące nowego tytułu pozostały takie same jak w przypadku „Tygodnika Ciechanowskiego”. Za ostateczny wygląd i zawartość czasopisma odpowiedzialny był redaktor naczelny Ryszard Marut. Wydawcą pozostała Spółdzielnia Pracy „CIECH-PRESS”, a drukowanie nakładu powierzono olsztyńskiej drukarni „Edytor” Spółka z o.o.

15 czerwca 2004 roku ukazał się pierwszy egzemplarz pisma – „zerowy”. Był on bezpłatny. Nowo powołanym redaktorem prowadzącym został Wiesław Hagedorny. Miał on sprawować pieczę nad redakcją w Działdowie. „Tygodnik Działdowski” w sposobie redagowania i układzie graficznym niemal odzwierciedlał „Tygodnik Ciechanowski”. Na stronie tytułowej egzemplarza „zerowego”, w rubryce „Od redaktora” zamieszczono artykuł autorstwa Wiesława Hagedornego. Informował on czytelników o historii „Tygodnika Ciechanowskiego”, jego wieloletniej obecności na Działdowszczyźnie, jak również o jego osiągnięciach

¹ http://tc.ciechanow.pl/o_nas.html (dostęp: 10.03.2011).

² S. Żagiel, *Pierwsze narodziny „Tygodnika”*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 12–18.

³ R. Marut, *Cztery daty*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 10.

oraz nowej, poszerzonej ofercie informacyjnej i publicystycznej. Autor wyrażał nadzieję, że będzie to pismo redagowane z zaangażowaniem, odpowiadające potrzebom czytelników. W zamyśle twórców periodyk miał być tworzony w Działdowie, przez dziennikarzy, którzy najlepiej obeznani byli z problematyką lokalnej społeczności. Z treści „zerowego” numeru wyczytać też można było cele nowego periodyku. Za jeden z najważniejszych uznano służbę społeczeństwu, rzetelną informację i maksymalne poświęcenie dziennikarzy. Wyrażano nadzieję, że społeczność powiatu przyczyni się do współtworzenia nowego tytułu. Zamieszczane miały być w nim różne głosy oraz prowadzone publiczne dyskusje. Miało to pomagać w rozwiązywaniu problemów, dochodzeniu do wspólnych rozstrzygnięć i inicjowaniu nowych przedsięwzięć. Na pierwszej stronie nad tytułem pojawiła się informacja o ukazaniu się właściwego, pierwszego numeru pisma 22 czerwca 2004 roku. Dostępny miał być on w kioskach, sklepach, na poczcie i u listonoszy⁴. W pilotażowym numerze podano informacje właściwe dla miasta i regionu, jak również poruszono inne problemy, o których pisali ciechanowscy dziennikarze. Wśród informacji regionalnych uwagę zwracała fotorelacja i reportaż redaktora prowadzącego, Wiesława Hagedornego, z wyborów Mistera Powiatu Działdowskiego 2004⁵ oraz sprawozdanie z przemarszu ulicami miasta ponad 300 przedszkolaków przebranych za postaci z „Kubusia Puchatka”. Przemarsz zorganizowany przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Działdowie, we współpracy z przedszkolami i szkołami, był podsumowaniem ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”⁶. Jako przedruk z „Tygodnika Ciechanowskiego”, w dziale „Publicystyka”, pojawiły się dwa wywiady z Donaldem Tuskiem, szefem Platformy Obywatelskiej i wicemarszałkiem Sejmu⁷ oraz z Jasiem Melą – piętnastoletnim niepełnosprawnym zdobywcą bieguna północnego⁸. Od początku periodyk musiał włączyć się w walkę o czytelników, ponieważ na terenie powiatu ugruntowaną pozycję miała już „Gazeta Działdowska”, która stanowiła wkładkę do „Gazety Olsztyńskiej”. Z czasem rynek prasowy się podzielił, nowo powstałe czasopismo zyskało własne grono czytelników. Spowodowało to wzrost nakładu i większe zainteresowanie reklamodawców. Sprzedaż stron na łamach periodyku oraz płatne reklamy i ogłoszenia były podstawą utrzymania „Tygodnika Działdowskiego”. Oprócz tego pismo uzyskiwało dochody ze sprzedaży czasopisma. Wydawcy zależało, aby periodyk był rozpowszechniony na terenie całego powiatu i żeby nie było trudności z kupieniem go nawet w najmniejszych miejscowościach.

Nowe pismo objęło tereny powiatu działdowskiego, składającego się z sześciu gmin: miejskiej Działdowa, miejsko-wiejskiej Lidzbarka oraz 4 gmin wiejskich: Działdowa, Iłowa-Osady, Płońnicy i Rybna. W granicach tych gmin znalazło się: 104 sołectwa oraz 140 miejscowości, w tym dwa miasta. Powierzchnię powiatu wynoszącą 95 392 ha zamieszkuje około 66 tys. mieszkańców. Około 29 tys.

⁴ „Tygodnik Działdowski” 15.06.2004, nr 0.

⁵ W. Hagedorny, *Show, że szok*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 6.

⁶ Idem, *Niezwykły przemarsz ulicami Działdowa*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 3.

⁷ W. Dziczekiewicz, *Najlepiej jest rządzić samodzielnie*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 10.

⁸ E. Stangrodzka, *Zaspa i nie więcej*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 11.

osób, czyli 44 proc. ogółu ludności powiatu, zamieszkuje w dwóch miastach: w Działdowie i Lidzbarku. Właśnie te ośrodki wykazywały największe inicjatywy kulturalne, oświatowe i gospodarcze⁹.

Niezależność polityczną „Tygodnikowi Działdowskiemu” zapewniać miała forma utrzymania na zasadzie sprzedaży egzemplarzowej, stron na łamach tygodnika i reklam. Z założenia przedstawiciele władz działających na terenie powiatu, partie i ugrupowania polityczne mieli być traktowani na równych zasadach. Odbiorcami „Tygodnika Działdowskiego” były osoby ze wszystkich grup wiekowych, płci, wykształcenia, różnej sytuacji zawodowej i posiadający zróżnicowane dochody. Czasopismo stawiało sobie za cel informowanie o wszystkich ważniejszych wydarzeniach z terenu powiatu, a zwłaszcza zwracanie uwagi na niepokojące zjawiska. Oprócz lokalnych informacji regularnie ukazywały się na jego łamach przedruki z „Tygodnika Ciechanowskiego”. Redaktorzy dbali również o przekazywanie wiadomości ponadregionalnych. Periodyk promował działalność charytatywną. Dzięki interwencjom, nagłaśnianiu problemów i licznym apelom gazety potrzebujący otrzymywali pomoc i wsparcie¹⁰. Na łamach pisma relacjonowano inicjatywy i działania kulturalno-oświatowe. Przybliżano czytelnikom historię miasta, regionu i kraju. Pojawiały się artykuły upamiętniające istotne dla powiatu i państwa rocznice.

2. Baza materialna i druk

„Tygodnik Działdowski” ukazywał się jako mutacja „Tygodnika Ciechanowskiego”. Podstawą dochodów były reklamy, sprzedaż stron na łamach „Tygodnika Działdowskiego”, sprzedaż egzemplarzowa czasopisma i prenumerata, którą prowadzono we wszystkich urzędach pocztowych powiatu działdowskiego oraz u doręczycieli (od pierwszego kwartału 2006 roku).

W pierwszym roku ukazywania się czasopisma wydanych zostało 29 numerów. W kolejnych latach „Tygodnik Działdowski” unormował swoją pozycję na rynku i ukazywał się regularnie co tydzień. Były to 52 numery w roku, z wyjątkiem roku 2008, w którym to wydanych zostały 53 edycje.

Cena pierwszego egzemplarza wynosiła 2,10 zł¹¹. Stała podwyżka cen miała miejsce w połowie 2005 roku. Za jeden numer trzeba było zapłacić wówczas 2,30 zł¹². Wydania świąteczne były wydaniem specjalnymi i ilość stron zwiększała się w tym przypadku nawet trzykrotnie. Nie pociągało to jednak za sobą podwyżki ceny¹³. Po pierwszej zmianie personalnej na stanowisku redaktora prowadzącego, która miała miejsce w 2007 roku, cena egzemplarza została obniżona do 1,90 zł¹⁴

⁹ <http://www.powiatdzialdowski.pl/?charakterystyka> (dostęp: 30.03.2011).

¹⁰ M. Raczyński, *Pieniądze na rehabilitację*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 1, nr 8(1283), s. 5.

¹¹ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 1, s. 1.

¹² „Tygodnik Działdowski” 2005, nr 27, s. 1.

¹³ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 27, s. 1.

¹⁴ „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 30, s. 1.

i utrzymała się na takim poziomie do końca 2010 roku. Obecnie (koniec 2013 roku) za jeden egzemplarz tygodnika płaci się 2 zł.

„Tygodnik Działdowski”, jako prawnie podlegający „Tygodnikowi Ciechanowskiemu”, automatycznie stał się kolporterem wszelkich dodatków ciechanowskiej edycji „Tygodnika”. Wraz z ostatnim wydaniem w roku, czytelnicy otrzymywali prezent w postaci firmowego, ściennego kalendarza. Od 18. numeru w 2004 roku, wraz z każdym wtorkowym wydaniem, czytelnicy otrzymywali gazetę z programem telewizyjnym „Tele Program”¹⁵. Od początku 2005 roku do „Tygodnika” raz w miesiącu dołączony był bezpłatny dodatek „Teraz zdrowie”. Redakcja miesięcznika mieściła się w Warszawie przy ulicy Rydygiera 8. Pojedynczy egzemplarz liczył 16 stron. Posiadał kolorową szatę graficzną i drukowany był na papierze wysokiej jakości. „Teraz zdrowie” stanowił dodatek do takich periodyków, jak: „Tygodnik Ciechanowski”, „Tygodnik Ostrołęcki”, „Tygodnik Siedlecki”, „Głos Wągrowiecki”, „Życie Pabianic”, „Nowiny. Gazeta Codzienna”, „Gazeta Regionalna. Powiat”, „Przełom. Tygodnik Ziemi Chrzanowskiej”, „Słowo Ludu. Twoja Gazeta Codzienna”, „Tygodnik Podhalański” i „Opolanka z Klasą. Opolanka Opolska”. W dolnej części strony tytułowej miesięcznika znajdowały się winiety wyżej wymienionych pism. Twórcy czasopisma „Teraz zdrowie” na jego łamach podejmowali tematy dotyczące problematyki zdrowotnej, medycyny alternatywnej i naturalnej oraz urody. Prezentowali miejsca w kraju i zagranicą, w których można było wypocząć i aktywnie spędzić czas. Pojawiały się artykuły promujące nowości na rynku farmaceutycznym¹⁶. Podczas wakacji do wydania dołączony był dwustronicowy dodatek „Tygodnik Akademicki”. Skierowany był on głównie do maturzystów i studentów zainteresowanych ofertą kształcenia. Na jego łamach prezentowano uczelnie i szkoły wyższe oraz ich rankingi. Opisywano wybrane kierunki studiów i specjalizacji. Pojawiały się także wywiady z rektorami, dziekanami i nauczycielami akademickimi, jak również studentami¹⁷. Wraz z 21. numerem 2008 roku na łamach „Tygodnika Działdowskiego” pojawił się 8-stronicowy dodatek specjalistyczny poświęcony indywidualnemu budowaniu, zatytułowany „Tygodnik Budowlany”. W „Tygodniku Ciechanowskim” miał do tej pory już 21 edycji. Dodatek opatrzony był własną winiętą i posiadał logo składające się z dwóch liter „T” i „B”. W całości drukowany był w kolorze. Na jego kartach głównie reklamowały się firmy świadczące usługi remontowo-budowlane, przedsiębiorstwa handlowo-usługowe, zakłady produkcyjne, markety budowlane. Informowano o projektach budowy nowych osiedli mieszkaniowych i możliwości rezerwacji mieszkań, prezentując jednocześnie wizualizacje tych projektów. W dodatku pojawiały się artykuły dotyczące zmian na regionalnym rynku nieruchomości, porady dla czytelników udzielane przez ekspertów, praktyczne wskazówki dla budowlanców oraz specjalistyczne publikacje dotyczące prawa budowlanego i zmieniających się przepisów i wchodzących nowych ustawach¹⁸. Wraz z listopadowym wydaniem z 2010 roku

¹⁵ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 18, s. 1.

¹⁶ „Teraz zdrowie” 2005, nr 3.

¹⁷ „Tygodnik Akademicki”, „Tygodnik Działdowski” 2005, nr 26.

¹⁸ „Tygodnik Budowlany”, „Tygodnik Działdowski” 2008, nr 21.

ukazał się specjalny dodatek motoryzacyjny. Stanowiły go 4 strony reklam z branży samochodowej. Reklamowały się tam głównie szkoły nauki jazdy, stacje kontroli pojazdów, sklepy motoryzacyjne i firmy handlowo-usługowe, jak również salony samochodowe i komisje. Swoje usługi oferowali mechanicy, lakiernicy, blacharze. Na jego łamach publikowano artykuły dotyczące nowych, zmieniających się przepisów drogowych, nowych zasad uzyskiwania uprawnień do przewozu osób i rzeczy¹⁹. W niektórych wydaniach pojawiały się okolicznościowe, sponsorowane granty w postaci płyt, plakatów i książeczek²⁰. Już w 2. numerze 2004 roku czytelnicy otrzymali w prezencie plan Działdowa wraz z mapą powiatu działdowskiego²¹. W okresach przedwyborczych do „Tygodnika” dołączano dodatki samorządowe, w których prezentowano sylwetki kandydatów, ich założenia i programy wyborcze, jak również przedstawiano składy obwodowych komisji wyborczych²².

Twórcy od początku starali się przyciągnąć do siebie reklamodawców. Powstało biuro reklam i ogłoszeń, posiadające własną pocztę internetową, numer telefonu stacjonarnego i fax. Starając się ułatwić ogłoszeniodawcom kontakt i dostęp do działu reklam i ogłoszeń, w wybranych numerach periodyku zamieszczano kupony na bezpłatne ogłoszenia drobne. Z czasem wprowadzono opcję przesyłania tego typu ogłoszeń za pomocą SMS. Powszechna dostępność gazety i jej regionalny charakter sprawiły, że na jej łamach, oprócz ponadregionalnych zleceniodawców, coraz chętniej reklamowali się lokalni przedsiębiorcy, właściciele firm. Już w 1. numerze znalazły się reklamy na stronie tytułowej i wewnątrz periodyku. We wszystkich numerach, które ukazały się w 2004 roku, ostatnia strona przeznaczona była na reklamę. Od 2005 roku zrezygnowano z tego na rzecz felietonu i rozrywki. Stałym elementem od początku wydawania pisma był specjalny dodatek „Tygodnik Reklamowy”. Nie pojawił się on jedynie w świątecznym wydaniu, 28 grudnia 2004 roku²³. W zależności od edycji liczył od 10 do 13 stron. Opatrzony był znakiem graficznym (biała litera „T” i czarna litera „R” na czerwonym tle) i posiadał odrębną numerację stron. Wewnątrz wkładki drukowane były zarówno kolorowe, jak i czarno-białe reklamy o zróżnicowanej wielkości. Reklamowały się tam głównie przedsiębiorstwa, prywatne firmy i podmioty gospodarcze, działające w granicach administracyjnych byłego województwa ciechanowskiego. W tym miejscu publikowano ogłoszenia Powiatowego Urzędu Pracy, zarządu powiatu, naczelnika Urzędu Skarbowego. Zamieszczano informacje o przetargach, obwieszczenia burmistrzów, wójtów i sołtysów. Pojawiały się również artykuły sponsorowane, życzenia i kondolencje. Stałym elementem w „Tygodniku Reklamowym” były ogłoszenia drobne posortowane w następujące rubryki tematyczne: „Budowlane”, „Lekarskie”, „Motoryzacyjne”, „Nauka”, „Nieruchomości”, „Praca”, „Różne”, „Rolnicze”, „Usługi”, „Towarzyskie”. Od lutego 2010 roku zrezygnowano z wydawania „Tygodnika Reklamowego” na rzecz reklam zamieszczanych

¹⁹ „Tygodnik Działdowski” 2010, nr 44.

²⁰ „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 22.

²¹ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 2.

²² „Tygodnik Działdowski” 2010, nr 46.

²³ Ibidem.

wewnątrz periodyku i dwustronicowego działu „Ogłoszenia”. Tygodnik posiadał swój cennik reklam i ogłoszeń.

Zmieniająca się liczba odbiorców powodowała zmianę nakładu. Pierwszy numer ukazał się w ilości 2000 egzemplarzy²⁴. W ciągu czterech tygodni nakład gwałtownie wzrósł. W 4. numerze z roku 2004 wynosił 3700 egzemplarzy²⁵, a w 5. przekroczył już 20 000²⁶. Pierwszy widoczny spadek nakładu miał miejsce w numerach 23. i 24. 2005 roku, gdzie liczba egzemplarzy zmalała kolejno o 500 i 1000. Od 43. numeru w 2005 roku do numeru 18. w 2006 roku nakład utrzymywał się na poziomie 20 000. Kolejny spadek odnotowano w numerze 19. w 2006 roku. Od tego momentu nakład oscylował w granicach od 17 500 do 19 000. Wyjątek stanowiły numery od 34. do 41., w nakładzie 20 000. W latach 2007 i 2008 liczba wydawanych egzemplarzy unormowała się i wynosiła średnio 18 500. Na początku roku 2009 nakład wynosił 19 085²⁷. Po ostatniej zmianie szaty graficznej w 6. numerze 2009 roku, zaniechano podawania informacji o nakładzie zarówno na stronie tytułowej, jak i w stopce redakcyjnej. Najmniejszy, odnotowany nakład, wyłączając cztery pierwsze egzemplarze, miał miejsce w 42. numerze 2006 roku i wyniósł 17 250. Największy nakład to 20 830; pismo w takiej liczbie ukazywało się 21 razy.

Przez pierwsze dwa lata ukazywania się „Tygodnika Działdowskiego” czasopismo liczyło 20 stron. W kolejnych latach – 2007 i 2008 – liczba stron zmniejszyła się do 16. W roku 2009 wahała się od 16 do 20. Od 2. numeru 2010 roku „Tygodnik” zwiększył objętość do 24 stron.

„Tygodnik Działdowski” od 2008 roku posiadał stronę internetową, gdzie umieszczano zarchiwizowane numery i na bieżąco podawano najważniejsze informacje i ogłoszenia. Strona wzbogacona została licznymi fotoreportażami. Układ graficzny omawianego tu czasopisma odwzorowuje stronę internetową „Tygodnika Ciechanowskiego”. Redakcja posiadała także pocztę elektroniczną, na którą czytelnicy przesyłali reklamy, ogłoszenia, sygnały i prośby o interwencje, jak również skargi i zażalenia. Odbiorcy zamieszczali również spostrzeżenia i pytania, na które odpowiadały kompetentne osoby.

Pismo drukowano w Olsztynie. Odpowiedzialna była za to spółka EDYTOR, Olsztyn. Redakcja działdowska nie miała wpływu na wybór drukarni, gdyż jako mutacja „Tygodnika Ciechanowskiego” pokierowana została odgórnie. Warto wspomnieć, że ta sama drukarnia obsługiwała konkurencyjny periodyk.

3. Szata graficzna i układ treści

Wygląd zewnętrzny pisma nie był skomplikowany. Układem graficznym zajmowali się Artur Szczerba i Robert Kossakowski. Już od pierwszego numeru

²⁴ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 1.

²⁵ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 3.

²⁶ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 5.

²⁷ „Tygodnik Działdowski” 2009, nr 5, s. 1.

pismo ukazywało się po części w kolorze i w formacie A3. Format nie zmienił się przez cały okres ukazywania się periodyku. Pierwszy numer „Tygodnika Działdowskiego” posiadał winiętę tytułową z elementami: logo pisma, jego tytuł, informacje o numerze, dacie wydania. Logo znajdowało się w lewym górnym rogu. Utworzone było z dwóch wielkich liter: „T” koloru białego i „D” w kolorze granatowym. Rozwinięcie nazwy „Tygodnik Działdowski” znajdowało się po prawej stronie loga na czerwonym tle. Napis „Tygodnik” zapisany był małymi literami, a do utworzenia nazwy „Działdowski” wykorzystano program WordArt. Wyraz zapisany był wielkimi, białymi literami, obramowany na granatowo. Na winiecie znajdowała się także informacja o cenie, wysokości nakładu oraz numer indeksu. Istotną częścią winiety był również dopisek: „Ukazuje się jako mutacja *Tygodnika Ciechanowskiego*”²⁸. Te informacje widniały na żółtym tle pod logiem periodyku. Graficy urozmaicali wygląd czasopisma, stosując różne rodzaje i wielkości czcionek, zmieniając kolory, układ tekstów. W pierwszych trzech latach w periodyku dominowały kolory: czerwony, granatowy i biały. W listopadzie 2004 roku nastąpiła fuzja „Nowej Gazety Lidzbarskiej” z „Tygodnikiem Działdowskim”. W związku z tym od numeru 24. 2004 roku do numeru 27. włącznie nad winiętą „Tygodnika Działdowskiego” pojawiło się logo „Nowej Gazety Lidzbarskiej”. W późniejszym czasie kilkakrotnie powtórzono ten zabieg. Od 1. numeru w roku 2007 zmieniły się barwy winiety. Układ graficzny pozostał bez zmian. Zaczął przeważać kolor zielony i żółty²⁹. Ostatnia zmiana szaty graficznej miała miejsce w lutym 2009 roku Powrócono do pierwotnych barw winiety i nadano jej bardziej nowoczesny kształt. Twórcy zrezygnowali z napisu „Ukazuje się jako mutacja *Tygodnika Ciechanowskiego*” na rzecz adresu internetowego „Tygodnika Działdowskiego”. Zniknęła również informacja o nakładzie. Z prawej strony wyszczególniono na niebieskim tle miejscowości gminne powiatu działdowskiego: Działdowo, Iłowo, Lidzbark, Płońnica, Rybno. Od początku 2010 roku doszły nazwy miejscowości Kozłowo i Dąbrówno. W toku wydawania na winiecie bądź nad nią często pojawiały się zapowiedzi artykułów. Od 2008 roku wpisywane one były w owal koloru pomarańczowego bądź w wieloramienną gwiazdę. Do utworzenia tego elementu wykorzystano program Microsoft Word – Autokształty³⁰. Sporadycznie stosowano różne znaki graficzne.

Zespół redakcyjny dbał, aby strona tytułowa przyciągała czytelnika. Każda okładka zaopatrzona była w „zajawki” najciekawszych artykułów, kolorowe fotografie i zwracające uwagę odbiorców tytuły. Na stronie tytułowej od 12. numeru 2006 roku zaczęła pojawiać się informacja o pełnionych dyżurach reporterskich. Wymienione były nazwiska trzech reporterów „Tygodnika Działdowskiego”: Anny Wólkowskiej, Marcina Ostrowskiego i Marka Raczyńskiego wraz z ich numerami telefonów. Od 24. numerze 2006 roku nie zamieszczano nazwiska Marka Raczyńskiego. Janusz Bielecki zastąpił Marcina Ostrowskiego od 18. numeru 2007 roku. Od tego momentu nadruk „Dyżur Reporterski” zmienił się na „Reporterzy

²⁸ „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 1, s. 1–2.

²⁹ „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 1, s. 1.

³⁰ Ibidem.

TD czekają na Twój sygnał”. Informacja ta zamieszczana była w innym miejscu na okładce i była graficznie urozmaicana. Pod koniec 2006 roku na stronie tytułowej zaczęła pojawiać się notatka wraz ze zdjęciem Anny Dobrowolskiej, która była specjalistką od reklamy³¹. Okładka każdego świątecznego wydania czasopisma była opatrzona całostronicowym, okolicznościowym zdjęciem i życzeniami od redakcji³². Dolną część okładki zajmowały reklamy. Wraz z trzecią zmianą graficzną, w 2010 roku, po lewej stronie okładki pojawił się spis zapowiedzi najciekawszych – zdaniem redaktorów – artykułów numeru. W sposób przejrzysty i czytelny porządkował informacje³³.

Wewnątrz periodyk przyciągał uwagę nowoczesnym sposobem redagowania. Od początku istnienia pisma każdy artykuł był wyraźnie oddzielony poprzez kolorowy tytuł, ramkę, zmianę koloru tła. Twórcy urozmaicali pismo dużą ilością kolorowych fotografii. Zdjęcia stanowiły nieraz integralną część informacji, bądź dominowały ją. Artykuły ukazywały się w różnorodnych formach. Najczęściej stosowane były gatunki informacyjne: notatka, wzmianka, informacja, zapowiedź. Publikowano także fotorelacje, reportaże, recenzje, materiały biograficzne.

Układ treści ewaluował, można jednak wyróżnić główne działy: „Wydarzenia”, „Publicystyka”, „Kultura”, „Rozmaitości”, „Z powiatu”, „Historia” i „Sport”. Nazwa działu nie zawsze współgrała z treścią artykułu. Mogło to dezorientować czytelnika. Często zmieniały się rubryki w obrębie tych działów. W pierwszym roku ukazywania się „Tygodnika”, w dziale „Wydarzenia” pojawiały się przede wszystkim notatki, reportaże, informacje kulturalne, agroturystyczne, dotyczące wsi i rolnictwa, jak również artykuły publicystyczne. Dział „Publicystyka” zawierał głównie informacje na temat miejscowości, w których kolportowany był „Tygodnik Ciechanowski”: Ciechanów, Płońsk, Żuromin, Maków Mazowiecki, Pułtusk. W „Tygodniku” zamieszczano również przedruki z prasy ogólnopolskiej opinio-twórczej i codziennej. Dla twórców pisma liczyło się także dostarczanie rozrywki czytelnikom, stąd dział „Rozmaitości”. Regularnie, co tydzień, drukowano na jego łamach horoskop, porady kosmetyczne i zdrowotne, przysłowia adekwatne do danej pory roku oraz opisy tradycji polskich. Wraz z rozwojem pisma dział ten ewaluował. Rubryka „Ciekawostki z kalendarza” prezentowała, co w danym okresie wydarzyło się w regionie, wspominała urodziny znanych osób, ważniejsze wydarzenia na świecie. Stałe miejsce miała „Kronika policyjna”, którą prowadzili funkcjonariusze Powiatowego Urzędu Policji. Na łamach pisma, od 2007 roku, na stronie 11. zaczęły pojawiać się dwie rubryki: „Sygnały czytelników”³⁴ i „Z redakcyjnej poczty”³⁵. Na początku istnienia pisma dział „Z powiatu” zajmował dwie strony. Dużo miejsca na łamach tygodnika poświęcano historii. Do roku 2006 relacje historyczne pojawiały się w różnych działach, głównie w „Kulturze”, „Rozmaitościach” i „Publicystyce”. Od 2006 roku treściom historycznym poświęcone

³¹ „Tygodnik Działdowski” 2006, nr 49, s. 1.

³² „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 51/52, s. 1.

³³ „Tygodnik Działdowski” 2010, nr 1, s. 1.

³⁴ „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 23, s. 11.

³⁵ „Tygodnik Działdowski” 2010, nr 7, s. 11.

były dwie strony, które stworzyły nowy dział „Historia”. Najpierw zajmowano się głównie historią miasta Działdowa. W związku z tym na łamach pojawiło się 128 edycji „Działdowskich dziesięcioleci”³⁶. Następnie przedstawiano genezę i rozwój Lidzbarka. W dalszej kolejności przybliżano ciekawostki z dziejów wsi powiatu działdowskiego. W dziale „Sport” oprócz informacji o aktualnych wydarzeniach sportowych z powiatu publikowano biografie sportowców pochodzących z tych terenów. Przybliżano genezę klubów sportowych i opisywano ich osiągnięcia. Od 1. numeru w 2007 roku zrezygnowano z treści historycznych i podzielono dział „Sport” według dyscyplin sportowych. Narastająca liczba regionalnych informacji spowodowała, że w 2008 roku dział „Wydarzenia” rozbito na trzy mniejsze działy: „Działdowo”, „Lidzbark”, „Z powiatu”. Największe zmiany zaszły w 2010 roku Powstały nowe działy: „Warto wiedzieć”, „Ważne rozmowy”, „Dookoła nas”, „Nasze zabytki”, „Nasze sprawy”, „Nasze opowiadania”, „Nasze tradycje”. Skupiono się głównie na lokalnych informacjach, ograniczając przedruki do minimum. Od 2005 roku na ostatniej stronie tygodnika publikowana była krzyżówka, za rozwiązanie której były do wygrania dwie nagrody w wysokości 50 zł. Znajdował się tam również, w rubryce „Szast-prast”, felieton autorstwa redaktora prowadzącego, Władysława Hagedornego. Pojawiały się także rysunki satyryczne, dowcipy nadsyłane przez czytelników i fotografie czytelniczek wykonane przez działdowskich fotoreporterów.

W dolnej części przedostatniej strony znajdowała się stopka redakcyjna. Zawierała podstawowe informacje na temat redakcji. Wymienione w niej były imiona i nazwiska redaktora naczelnego, redaktora prowadzącego, zespołu redakcyjnego i współpracowników. Zawierała także adres redakcji oraz biura reklam i ogłoszeń i dane kontaktowe oraz informacje o wydawcy i druku. Z lewej strony stopki znajdowało się logo „Tygodnika Działdowskiego”.

4. Redaktor naczelny i redaktorzy prowadzący

Ryszard Marut, jako redaktor naczelny, kształtował politykę wydawniczą wszystkich tygodników wydawanych przez Spółdzielnię Pracy Ciech-Press w Ciechanowie: tygodnika regionalnego „Tygodnik Ciechanowski” oraz podległych mu periodyków lokalnych: „Tygodnika Mazowieckiego”, „Tygodnika Przasnyskiego”, „Tygodnika Makowskiego”, „Gazety Mławskiej” oraz analizowanego tu „Tygodnika Działdowskiego”. Sprawując funkcję kierownika czasopism odpowiedzialny był za ich kierunek oraz wysoki poziom ideowy, fachowy i formalny. Ryszard Marut pochodził z Rzeszowszczyzny, urodził się w Kolbuszowej, w wielodzietnej rodzinie. Ukończył Technikum Rolnicze w Weryni koło Kolbuszowej. Interesował się historią i literaturą, dlatego podjął dalszą edukację na Uniwersytecie Warszawskim. W roku 1979, jako absolwent Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, podjął pracę w „Trybunie Mazowieckiej” – w dziale miejskim. W związku z powstaniem nowych województw gazeta ta otrzymała zadanie zorganizowania tytułów w Siedlcach i w Ciechanowie. Ryszard Marut został oddelegowany do redakcji w Siedlcach, po

³⁶ „Tygodnik Działdowski” 2010, nr 50, s. 20.

czym we wrześniu 1979 roku zaczął współtworzyć ciechanowskie pismo. Opieka warszawskiej redakcji trwała do grudnia 1981 roku. Od 1982 roku współtworzył nową gazetę z samodzielną redakcją w Ciechanowie. Był wieloletnim prezesem ciechanowskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, autorem opublikowanego w latach 80. *Przewodnika po ziemi ciechanowskiej* oraz współautorem książek o ludziach zasłużonych w Ciechanowie dla kultury i dziennikarstwa – Robercie Bartłodzie oraz Czesławie Słońskim³⁷.

Do podstawowych zadań redaktora prowadzącego „Tygodnika Działdowskiego” należała organizacja zespołu redakcyjnego i pozaredakcyjnego. Czuwał on nad procesem powstawania gazety, w tym nad planowaniem numeru, przydzielaniem tematów, uzgadnianiem z autorem form artykułów, egzekwowaniem materiałów, wyjaśnianiem ewentualnych wątpliwości. Miał prawo do zmiany tytułów i doboru zdjęć. Koordynował współpracę z działem technicznym, fotoreporterem, współpracownikami, korektą oraz z redaktorem naczelnym. Jego ostatecznej decyzji podlegało wszystko, co dotyczyło zarówno produkcji periodyku, jak i jego personelu. Występował również na łamach pisma z własnymi artykułami poruszającymi istotne problemy kraju i regionu.

W analizowanym okresie ukazywania się „Tygodnika Działdowskiego” funkcję redaktora prowadzącego sprawowali kolejno: Wiesław Hagedorny, Anna Barbara Czuraj-Struzik oraz Walerian Diczekiewicz³⁸. Należy także pamiętać, iż główne funkcje redaktora prowadzącego od połowy 2007 roku przejął redaktor naczelny Ryszard Marut, a w stopce redakcyjnej pojawiła się informacja „redaguje zespół”³⁹.

5. Autorzy i współpracownicy

Obok redaktora naczelnego oraz redaktora prowadzącego istotną rolę w „Tygodniku Działdowskim” spełniał sekretarz redakcji, odpowiedzialny za wszelkie kwestie techniczne, oraz zespół redakcyjny. Zespół redakcyjny stanowiła grupa stałych etatowych pracowników redakcji „Tygodnika”. Do jego zadań należało m.in. stała obserwacja bieżących wydarzeń, ich rejestracja oraz zbieranie materiałów wraz z równoczesną weryfikacją informacji⁴⁰. Członkowie zespołu brali udział we wszystkich spotkaniach i kolegiach redakcji, służyli radą w podejmowaniu decyzji organizacyjnych (np. dotyczących działów redakcji) oraz personalnych (np. przy zwalnianiu i przyjmowaniu pracowników lub zleceniu obowiązków redakcyjnych). Redagowali periodyk, opracowywali długo- i krótkoterminowe plany tematyczne oraz omawiali różne redakcyjne inicjatywy. W zakresie ich

³⁷ E. Kopacz, *Nie chciałem być agronomem*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 129–133.

³⁸ T. Zembrzusi, M. Dramiński, *Słowo jest silniejsze od kuli*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 149–152; Z. Mogilnicki, *660 lat Działdowa – cztery lata po urodzinach miasta*, Działdowo 2008, s. 69.

³⁹ „Tygodnik Działdowski” 2007, nr 39, s. 24.

⁴⁰ B. Garlicki, *Zespół redakcyjny*, w: *Encyklopedia wiedzy o prasie*, red. J. Maślanka, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk 1976, s. 259.

obowiązków było również dokonywanie korekty redakcyjnej tekstów. W badanym okresie ukazywania się „Tygodnika Działdowskiego” w skład zespołu redakcyjnego wchodziło 6–7 członków. Byli to m.in. Anna Wólkowska, Janusz Bielecki, Marek Raczyński, Franciszek Skibicki. Do grona współpracowników zajmujących się lokalną tematyką należy zaliczyć również Marcina Ostrowskiego, Ładysława Cichosza, Dorotę Browarską, Annę Niesiobędzką, Grzegorza Mrowińskiego oraz Aleksandrę Mężykowską⁴¹.

Mając na uwadze fakt, iż „Tygodnik Działdowski” zawierał gro artykułów z regionalnego „Tygodnika Ciechanowskiego”, do kręgu współpracowników działdowskiego periodyku zaliczyć należy dziennikarzy związanych z ciechanowskim piśmem, m.in. Stefana Żagla⁴² oraz Krzysztofa Kowalskiego⁴³.

Do kręgu współpracowników „Tygodnika Działdowskiego” trzeba zaliczyć tych wszystkich, którzy nie pełniąc funkcji redaktora naczelnego, redaktora prowadzącego i nie będąc członkiem zespołu redakcyjnego przyczyniali się do powstawania czasopisma. Zakres i forma współpracy była zróżnicowana. Z tego względu też za współpracowników „Tygodnika Działdowskiego” należy uznać zarówno autorów, którzy napisali wiele artykułów, jak również tych, których publikacje w tygodniku ukazywały się sporadycznie. Wśród nich byli m.in. Bartek Matusiak, Marek Żbikowski, Tadeusz Szambora, Alicja Fidrysiak, Bolesław Prus, Krzysztof Jakubowski, Tadeusz Woicki, Anna Kaczorek, Anna Anuszevska, Edyta Jaworska, Marzena Rutkowska, Wojciech Wólkowski, Krzysztof Zalewski, Justyna Dźbik, Wojciech Kubiński i inni. Przez cały analizowany okres ukazywania się czasopisma praktykowano zasadę anonimowości niektórych artykułów. Widzimy zatem, że liczba współpracowników „Tygodnika Działdowskiego” ulegała zmianom. W każdym roku pojawiały się nowe nazwiska.

6. Wydawca i kolportaż

Wydawcą „Tygodnika Działdowskiego” była Spółdzielnia Pracy Ciech-Press, z której usług korzystał również „Tygodnik Ciechanowski” oraz inne czasopisma lokalne mu podległe: „Tygodnik Mazowiecki”, „Tygodnik Przasnyski”, „Tygodnik Makowski”, „Gazeta Mławska” oraz tu analizowane. Siedziba wydawnictwa mieściła się w Ciechanowie przy ulicy Ściegiennego 2. Nazwa wydawcy uwidoczniła się zawsze w stopce redakcyjnej na ostatniej stronie pisma. Czasopismo oznaczone było numerem indeksu 379646⁴⁴.

Redakcja „Tygodnika Działdowskiego” dokładała dużych starań, żeby dotrzeć do każdego mieszkańca powiatu działdowskiego. Z prenumeraty czasopisma korzy-

⁴¹ <http://tygodnikdzialdowski.pl/kontakt-dane.html> (dostęp: 11.11.2013).

⁴² S. Chojnowski, *Dziennikarz w służbie społeczeństwa*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 134–137.

⁴³ A. Lewandowska, E. Parzychowska, *Kto mi dał pióro?*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. W. Dźbik, R. Marut, Ciechanów 2005, s. 152–156.

⁴⁴ „Tygodnik Działdowski” 2005, nr 37, s. 1.

stało średnio 150 osób. Cena czasopisma była wówczas 15 proc. niższa. Czytelnicy mieli do wyboru prenumeratę kwartalną, półroczną i roczną. Co miesiąc po dwa egzemplarze wysyłane były do Biblioteki Narodowej w Warszawie i do Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie. Właściciele większości prywatnych sklepów zgadzali się na rozprowadzanie czasopisma. Ta forma kolportażu cieszyła się największym zainteresowaniem nabywców (stanowiła minimum 60 proc. wyprzedanego nakładu). Pozostała część nakładu dostępna była w sieci kiosków Ruch i Kolporter. Egzemplarze „Tygodnika Działdowskiego” dostępne były również w redakcji, na poczcie i u listonoszy.

Zakończenie

„Tygodnik Działdowski” pojawił się na rynku w czerwcu 2004 roku jako pierwsza mutacja regionalnego „Tygodnika Ciechanowskiego”. Decyzja o utworzeniu oddzielnego tytułu dla powiatu działdowskiego zapoczątkowała poszerzenie oferty wydawniczej właścicieli ciechanowskiego pisma. Uznano, że mieszkańcy tego terenu wymagają bardziej sprecyzowanych informacji o okolicy. Lokalni dziennikarze z założenia mieli lepiej orientować się w problemach miejscowej społeczności. Pierwszym redaktorem prowadzącym został Wiesław Hagedorny. Pismo było tygodnikiem społecznym, a głównym sposobem utrzymania były wpływy z reklam i ogłoszeń, sprzedaż stron na potrzeby zleceniodawców oraz zyski uzyskane na drodze sprzedaży egzemplarzowej.

Periodyk, będący przedmiotem niniejszych badań, był drugim tytułem o charakterze lokalnym ukazującym się w powiecie działdowskim. Od początku redakcja musiała zabiegać o własne grono czytelników, ponieważ na terenie powiatu ugruntowaną pozycję miała już „Gazeta Działdowska”, będąca wkładką do „Gazety Olsztyńskiej”. Z czasem rynek prasowy podzielił się, a nowo powstałe czasopismo zyskało stałych odbiorców. Spowodowało to także wzrost nakładu i zwiększenie zainteresowania reklamodawców.

Ustalenia formalne dotyczące nowo powstałego tytułu pozostały takie same jak w przypadku „Tygodnika Ciechanowskiego”. Za ostateczny wygląd i zawartość czasopisma odpowiedzialny był redaktor naczelny Ryszard Marut. Wydawcą pozostała Spółdzielnia Pracy „CIECH-PRESS”, a drukowanie nakładu powierzono olsztyńskiej drukarni „Edytor” Spółka z o.o. Zespół redakcyjny stanowiła grupa stałych etatowych pracowników redakcji „Tygodnika”. Jego skład zmieniał się w poszczególnych okresach wydawania czasopisma. Wśród grona dziennikarzy na uwagę zasługują przede wszystkim Anna Wólkowska, Janusz Bielecki, Marcin Ostrowski, Marek Raczyński oraz Tadeusz Szambora.

Układ treści i szata graficzna „Tygodnika Działdowskiego” ulegała licznym modyfikacjom. Zmiany dotyczyły doboru kolorystyki i sposobu zapisywania poszczególnych elementów. W toku ukazywania się pisma zmieniało się nazewnictwo w obrębie działów oraz zwiększył się procentowo udział kolorowych publikacji. Do tygodnika dołączane były dodatki, w tym specjalistyczny, poświęcony indywidualnemu budowaniu zatytułowany „Tygodnik Budowlany”, gazeta z programem

telewizyjnym „Tele Program”, w okresie wakacyjnym natomiast ukazywał się „Tygodnik Akademicki”. Od początku 2005 roku raz w miesiącu dołączony był bezpłatny biuletyn „Teraz zdrowie”.

„Tygodnik Działdowski”, jako periodyk lokalny, stanowił podstawowe źródło informacji dla mieszkańców powiatu działdowskiego. Analiza monograficzna pozwoliła na wykazanie, iż tygodnik odzwierciedlał specyfikę życia codziennego mieszkańców, dostarczał zróżnicowane informacje i komentarze dotyczące aktualnych wydarzeń.

BIBLIOGRAFIA

Źródła drukowane

Dziczekiewicz W. 2004. *Najlepiej jest rządzić samodzielnie*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 10.

Hagedorny W. 2004. *Show, że szok*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 6.

Raczyński M. 2004. *Pieniądze na rehabilitację*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 1, nr 8(1283), s. 5.

Stangrodzka E. 2004. *Zaspa i nic więcej*, „Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0, s. 11. „Teraz zdrowie” 2005, nr 3.

„Tygodnik Akademicki”, „Tygodnik Działdowski” 2005, nr 26.

„Tygodnik Budowlany”, „Tygodnik Działdowski” 2008, nr 28.

„Tygodnik Działdowski” 2004, nr 0; nr 1; nr 2; nr 3; nr 5; nr 27; nr 18; nr 28.

„Tygodnik Działdowski” 2005, nr 27; nr 37.

„Tygodnik Działdowski” 2006, nr 49.

„Tygodnik Działdowski” 2007, nr 1; nr 23; nr 51/52; nr 22; nr 30; nr 39.

„Tygodnik Działdowski” 2009, nr 5.

„Tygodnik Działdowski” 2010, nr 1; nr 7; nr 44; nr 46; nr 50.

Internet

http://tc.ciechanow.pl/o_nas.html (dostęp: 10.03.2011).

<http://www.powiatdzialdowski.pl/?charakterystyka> (dostęp: 30.03.2011).

<http://tygodnikdzialdowski.pl/kontakt-dane.html> (dostęp: 11.11.2013).

Opracowania

Chojnowski S. 2005. *Dziennikarz w służbie społeczeństwa*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów, s. 134–137.

Garlicki B. 1976. *Zespół redakcyjny*, w: *Encyklopedia wiedzy o prasie*, red. Maślanka J., Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk, s. 259.

Kopacz E. 2005. *Nie chciałem być agronomem*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów, s. 129–133.

Lewandowska A., Parzychowska E. 2005. *Kto mi dał pióro?*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów, s. 152–156.

- Marut R. 2005.** *Cztery daty*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów, s. 10.
- Mogilnicki Z. 2008.** *660 lat Działdowa – cztery lata po urodzinach miasta*, Działdowo.
- Zembrzusi T., Dramiński M. 2005.** *Słowo jest silniejsze od kuli*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów, s. 149–152.
- Żagiel S. 2005.** *Pierwsze narodziny „Tygodnika”*, w: *Z biegiem lat z biegiem tygodni*, red. Dźbik W., Marut R., Ciechanów 2005, s. 12–18.

STRESZCZENIE

„Tygodnik Działdowski” pojawił się na rynku wydawniczym w czerwcu 2004 roku jako mutacja regionalnego tygodnika „Tygodnika Ciechanowskiego”. Jest on dostępny w regionie Działdowa w obrębie sześciu gmin: miejskiej Działdowa, miejsko-wiejskiej Lidzbarka oraz czterech gmin wiejskich: Działdowa, Iłowa-Osady, Rybna i Płościcy. Artykuł zestawia najważniejsze informacje dotyczące genezy i rozwoju, bazy materialnej i druku, szaty graficznej i układu treści oraz autorów „Tygodnika Działdowskiego”.

SŁOWA KLUCZOWE: „Tygodnik Działdowski”, prasa lokalna

SUMMARY

„Tygodnik Działdowski” appeared in June 2004 as a mutation of the regional weekly „Tygodnik Ciechanowski”. It is available in the region Działdowo within six municipalities: Działdowo urban, urban-rural Lidzbark and four rural districts: Działdowo, Iłowo-Osada, Rybno and Płońnica. Article summarizes the most important information about the origins and development of the material base and printing, graphic design and layout of the content and the authors’ „Tygodnik Działdowski”.

KEYWORDS: „Tygodnik Działdowski”, local press